

Vaqif SƏMƏDOĞLU

* * *
Quşlar saatla yox,
işıqla başlayır oxumağa.
Yayda tez, qışda gec.
Şairlər saatla yox,
dərldə başlayırlar oxumağa.
Yayda da, qışda da.
Ürək saatla da,
İşıqla, dərldə də oxuyur.
Yayda da, qışda da.
Yayda qış olanda da,
qışda yay gələndə də...

1982

* * *
Bacım bayquş, gözlərini ver mənə,
Gecə düşüb, qaranlıqdır, görmürəm,
Gündüzlər də bu dünyanı seyr edib,
Abadlıqdır, viranlıqdır, görmürəm.

Bacım bayquş, ovun bir baxışladı,
Allah səni gecəyə naxışladı,
Mənə də bir ömür-gün bağışladı,
Əbədidir, bir anlıqdır, görmürəm.

Bacım bayquş, zülmətdə çıxdım yola,
Neçə kərə yıxılmışdım az qala,
Qurban olum, ulayanda bərk ula,
Səssə gedim, dumanlıqdır, görmürəm.

1995

* * *
Mən ölən gün
bir külək əsəcək küçələrdə.
Və yelləndəcək
ipdən asılı, quruyan
sarı çiçəkli bir uşaq paltarını.
Matəm bayrağı tək dalğalanacaq
uşaq paltarı
mən ölən gün...

1992

* * *
Deyəsən, bu musiqi
Bramsdan qalıb,
bəlkə Malerdən...
Bir vaxt itib yox ola bildirdim
bu səslərin, akkordların içində,
görməzə döndürdüm
sonuncu tonikaya qədər...

İndi,
ya son tonikadan başlanr
günlərin musiqisi,
ya da son akkord
heç bir vaxt səslənməyəcək
bir musiqiyə dönr ömür...

1982

* * *
Şopen...
Bu səslər, bu akkordlar
həmişə mənimlədir
etibarlı qadın kimi.
Uzaqda olsalar da,
həmişə doğmadırlar
etibarlı qadın kimi.
Min dəfə eşitsəm də,
bu səsləri, akkordları,
həmişə təptəzədirilər
etibarlı qadın kimi.
İlin bütün fəsillərində yay,
yer üzünün hər yerində cənubdular
bu səslər, bu akkordlar
etibarlı qadın kimi...

1982

* * *
Balta səsi gəlmiş, Allah rahatdır,
Bir yarpaq duası yormayır onu.
Bu top ağacların sıx laylasında
Uyuyub hər şeyin əvvəli, sonu.

Meh də döyür üzə, yarpaq titrəyir,
Körpə nəfəsitək süd qoxur torpaq.
Bura bir ələmdir, vaxtsiz, saatsız,
Ömürdən, ölümdən, vətəndən uzaq...

1982

* * *
Vətəndən
nəğmə demə, qızım,
qar yağır...
Soyuq döyər
"Vətən" sözüne,
üşüyər dilimiz.
Gizlət,
təmiz dəsmala büküb,
oxuduğun nəğməni,
gizlət kuklalarının arasında...
Gəl, qızım, gəl,
nağlı danışım sənə:

Biri vardı,
biri yoxdu, qızım,
bir nağlı vardı,
uşaqlar ondan xəbərsiz...

1982

* * *
Mənəmi belə göldi,
yoxsa, doğrudan da, dırnağıyla
xaç çevirdi sinəsində
qaya üstündə duran dağ kəli?
Bəlkə dumanı
silmək istədi gözlərindən
göz yaşını sanıb?
Göylərin südü damır yerə...
İçir, doymur torpaq.
Və yenə, yenə də
ən uzaq planet
Allahdır, Allah...

1983

* * *
Dənizin üstü duman,
Sahili sapsarı qum.
Xəzər sağdır, sevgilim,
Rahət yat, gözünü yum.

Lap uzaqda bir ağac,
Lap yaxında yoxluğun.
Mən burdayam, rahat yat,
Qoy, şirin olsun, yuxun.

Başın üstə diriyəm,
Ayağın altında məzar.
İki qütbədən qorunur,
Sən gördüyün yuxular.

Sağ əlimdə al Günəş,
Sol əlimdə sarı Ay,
Gündüz, gecə mənədir,
Lay-lay, sevgilim, lay-lay...

1983

* * *
Sevinc səssiz gəlib-gətdi,
Gərək yenə seyr yazım.
Gah geniş, gah dar dünyada
Gərək ən düz yolda axtım.

Bilmirəm, hardayam indi,
Suallarda batıb vicdan.
Nə əldən bir cavab tapdım,
Nə də qısa dalğalardan.

Allah, bir az da möhlət ver,
Öldürmə, sağ saxla yenə.
Beş-on yazılmamış şeirim,
Beş-on duam qalıb sənə...

1983

* * *
Üzündən dörd öpüb, get üzünü yu,
Bu gecə quyudur, qurquyu quyu,
Özü də qapqara, dərindən dərini,
Çox baxma, qaralar qara gözlərin,
Bir ulduz görünməz bu kor quyuda,
Burda qala bilməz yağış suyu da,
Odur sən də yağış, daha vaxt ötür,
Götür nəfəsini, səsinə götür,
Yadımdan çıxmasın bir barmığın da,
Saçının rəngi də, tər baxmağın da,

Qoyma burda qalsın dördünün ağı,
Üç-dörd dişini sınımış Qonkonq darağı,
Mən yalan deyəndə gülməyini də,
Burda qoyma bura gəlməyini də...

1985

* * *
Saat neçədir, qumru,
Sən qonduğun budaqda?
Vaxt iz qoya bilməyir,
Bu bağda, bu otaqda...

Yorğunluq tezmi çıxır,
Qumru, candan budaqda?
Bir qulaq as, tar çalır
Yenə kimsə uzaqda...

Eşitdimni, gördünmi,
Kəsilməyib tar səsi,
Quşların uçan yerdə
Kəsilməyib nəfəsi?

Qumru, bu gün başımdan
Kimsə ağılımı alıb,
Sən qonduğun budaqda
Bayaqdan gözüm qalıb...

1985

* * *
Şair kimi yox,
şey kimi ölmək istəyirəm.
Oxunmaq arzusuyla yaşayırəm,
əvvəldən-axıra kimi oxunmaq.
Əzbər qalmaq istəyirəm
kiminsə yadında.
Bəyənilmək, sevimək istəyirəm,
istəyirəm dolicəsinə!
Şair kimi yox,
yaddan çıxmayacaq bir şey kimi...

1985

* * *
Yuxuda gördüm səni,
dirilmə, ay nənə, dirilmə!
Erməni bizi, biz erməniyi,
rus hər kimizi qırı, ay nənə.
Dirilmə, bahalıq, qıtlıqdır,
qəzəblə, kinlə tutulub
kərpələrin də qulaqları,
bir nağlım eşidilməyəcək,
bir laylan yuxu gətirməyəcək daha...
Dünya dönüb, dəyişib Bakı,
elə biz də,
üç ev dəyişmişik sən öləndən bəri.
Dirilmə,
tapa bilməyəcəksən təzə evimizi,
dirilmə, ay nənə, dirilmə...

1991

* * *
Gözəl qızlardan, qadınlardan
iz qalır torpaqda.
Torpaq da
həsrətdir gözəl izinə.
Bulud kimi keçib gedir
torpağın üstündən gözəllər.
Kəndli izi,
çoban izi qalır torpaqda,
çox qalır
Qalır yağışa qədər,
qalır yağışdan sonra da...